

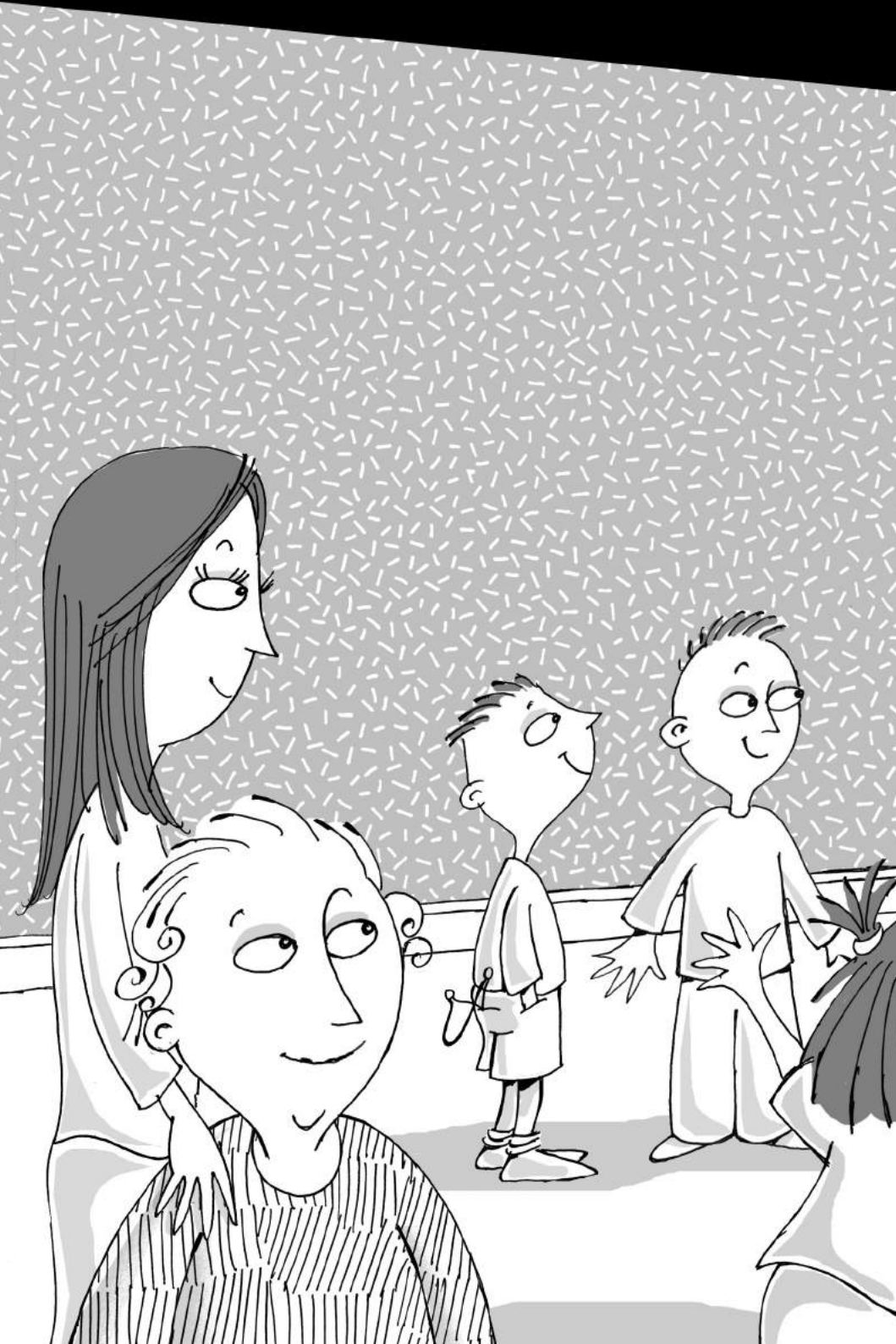
Ναοδινηγήματα σε κόμικς

Ι Π Τ Α Μ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Α Ν Ε Ξ Ε Λ Ε Γ Κ Τ Ο Σ

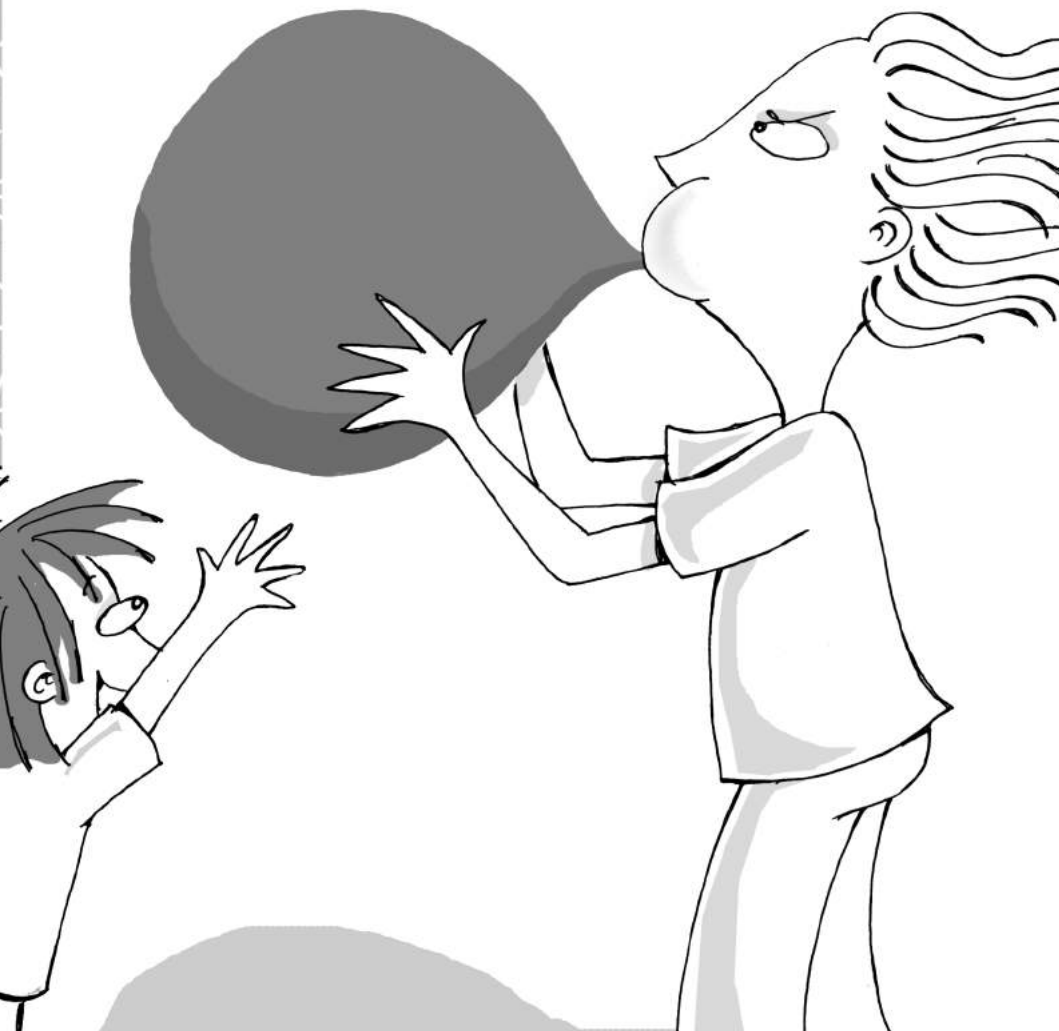
του Δημήτρη Μαγριπλή

Εικόνες: Τέτη Σώλου

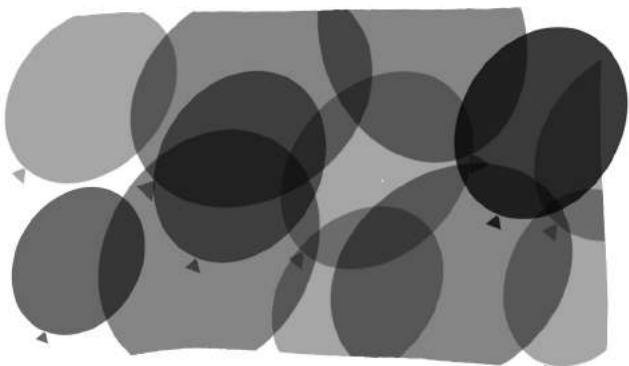
Φεβρουάριος 2014

Οι μόνοι που δεν φουσκώνουν μπαλόνια, στο σπίτι, είναι η γιαγιά και τα εγγόνια της. Προτιμούν να τους τα φουσκώνουν οι άλλοι. Το αναλαμβάνω πάντοτε, ως αρμοδιότητα.

Έχω φου-
σκώσει
αμέτρητα.
Κίτρινα,
κόκκινα,
μπλε,
ακόμη και
μαύρα.

Φτάνουν όλα ως το ταβάνι. Γκελά-
ρουν και ξαναγυρίζουν πίσω.
Συνήθως έρχονται κατευ-
θείαν σε χέρια.

Καμιά
φορά στο
γύρισμα
σκάζουν
σε κεφάλι.
Ακούγεται
ένα «μπαμ»
και γελάμε
όλοι.

Ευθύς αμέσως
φουσκώνω
άλλο και το
παιχνίδι
συνεχίζεται.
Συμμετέχουν
όλοι, αρκεί
το μπαλόνι
να μην πέσει
στο πάτωμα.

Εκείνη τα μέρα δε-
χθήκαμε ήττα. Από
την αρχή κάτι με
ξένιζε. Χρώμα που
είχε...πράσινο σαν
κλόη που δίψαγε.
Παρά την εντύπωση,
το σηκώσαμε ψηλά.

Χτύπησε οροφή και στην
πρώτη υποδοχή, η για-
γιά απάντησε αδύναμα.
«Ένα - μηδέν!»

Τα βάλουμε με την παίκτρια και
απαιτήσαμε μεγαλύτερη
προσοχή από όλους.

Στον δεύτερο
γύρο, η μικρή
προσπάθη-
σε, μα πάλι
χάσαμε.

- Τρίτη και φαρμακερή,
φώναξε ο Γιωργάκης.

Ακροβολιστήκαμε στο
δωμάτιο, κοιτούσαμε
όλοι ψηλά.

Με ένα φοβερό μπλονζόν, τελευταία στιγμή, το έσωσα. Κόλλησε όμως στα δυο μου χέρια. Πάνω που θα φώναζα: «κλείστε το παράθυρο», βρέθηκα έξω.

Ιπτάμενος και ανεξέλεγκτος.

Έρμαιο σε ένα μπαλόνι.

Με έκανε ό,τι ήθελε.

Πήραμε ύψος.

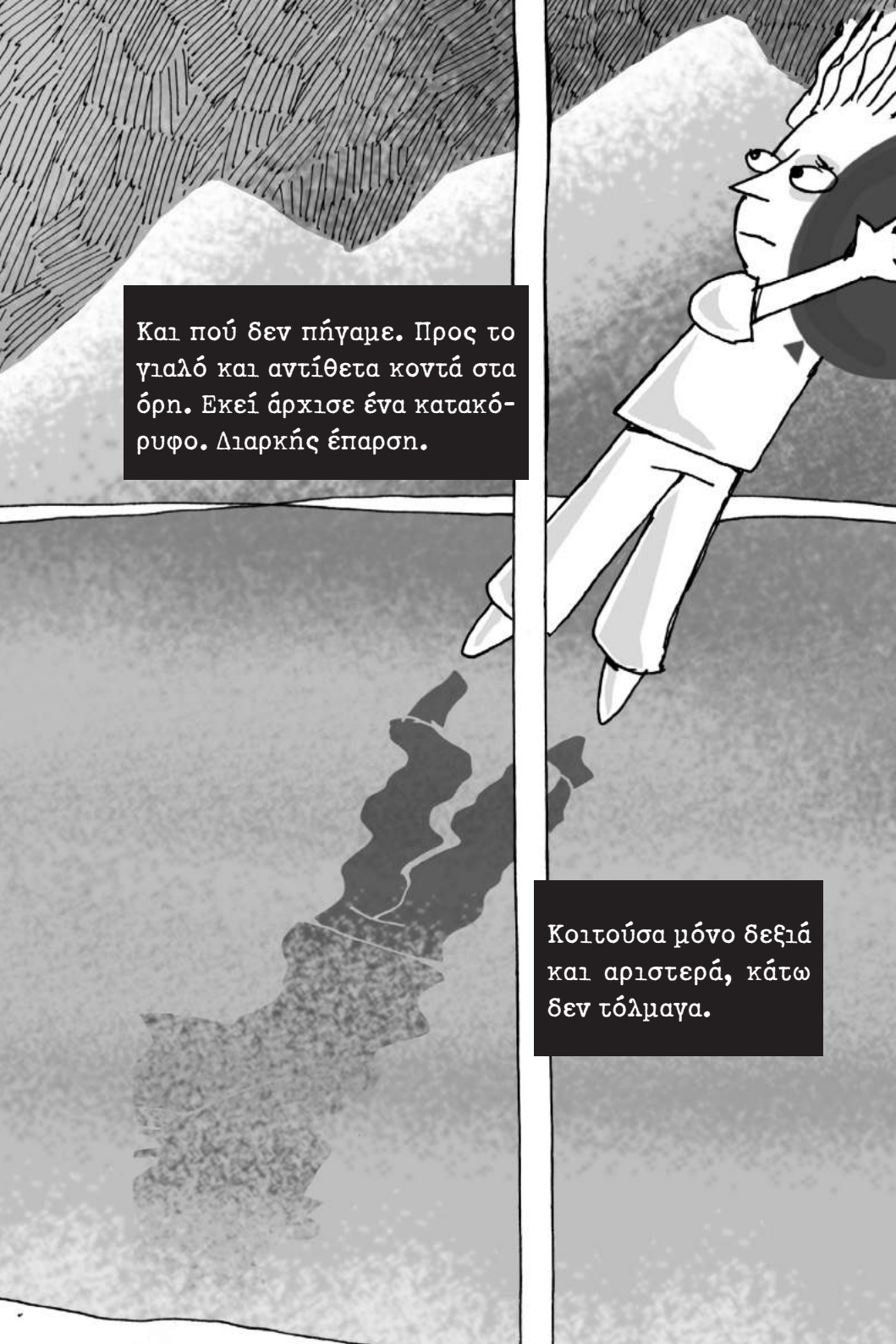
Οι δικοί μου προσπάθησαν, μα
δεν τα κατάφεραν. Φυσικά δεν
χρησιμοποίησαν σφεντόνα.

Η πτώση θα ήταν μοιραία.

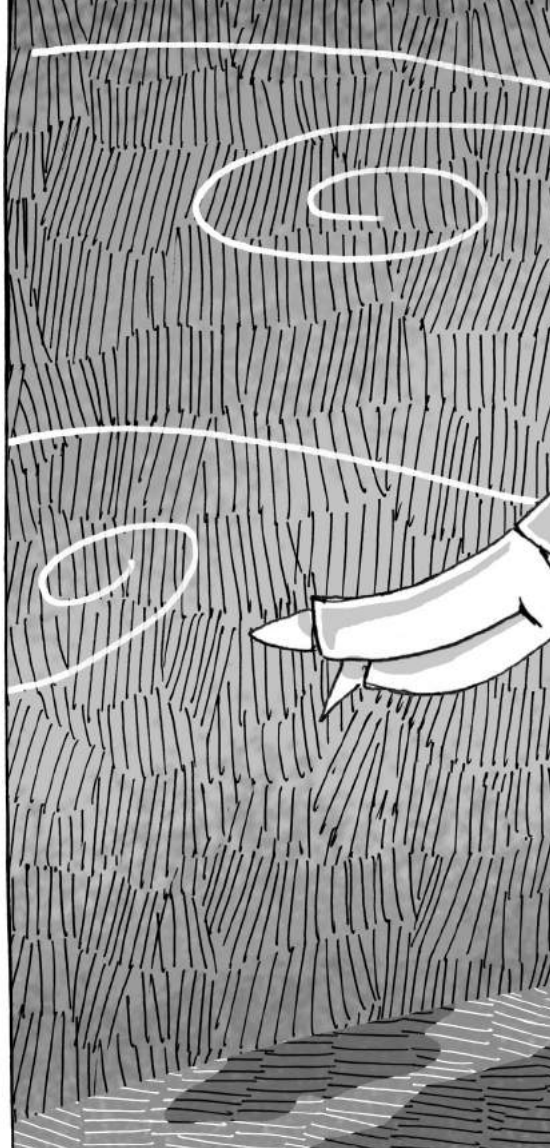
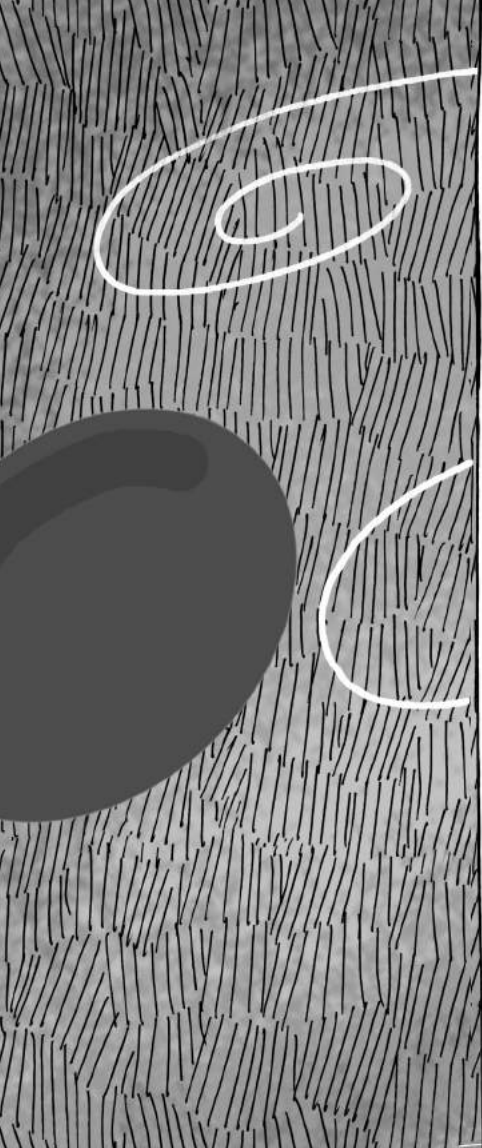

Ένας κρεμασμένος σε πράσινη φούσκα,
να οδηγούμαι από την όρεξη του αέρα.
Ταξίδευα μαζί με τα σύννεφα.

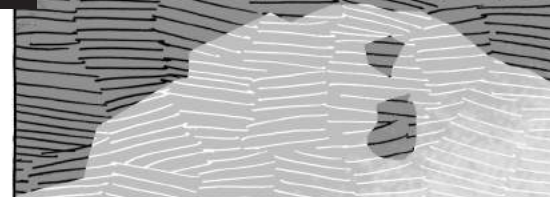
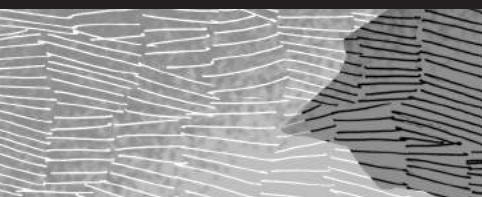

Και πού δεν πήγαμε. Προς το
γιαλό και αντίθετα κοντά στα
όρη. Εκεί άρχισε ένα κατακό-
ρυφο. Διάρκής έπαρση.

Κοιτούσα μόνο δεξιά
και αριστερά, κάτω
δεν τόλμαγα.

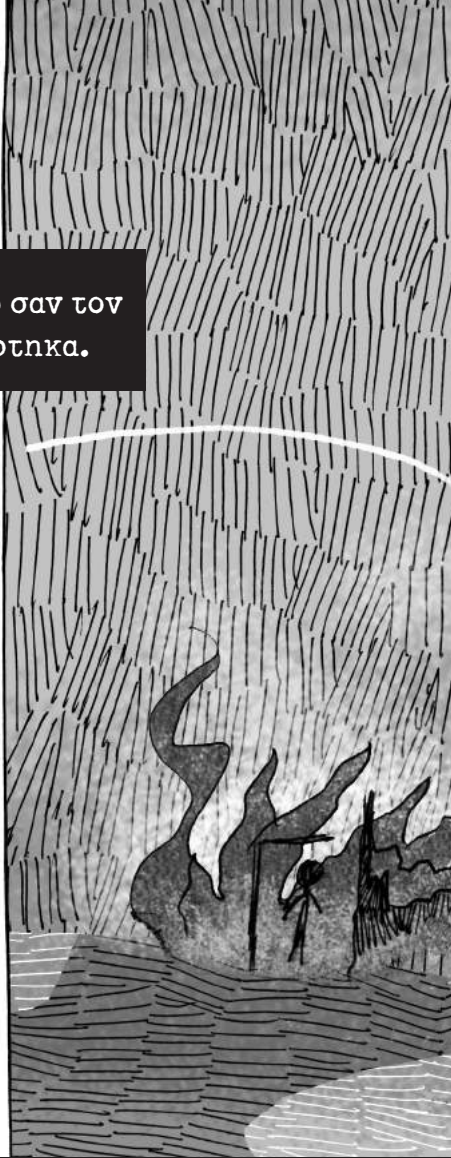

Είδα τον χάρτη της Ευρώ-
πης χωρίς την Ελλάδα και
από την άλλη φωτιές και
ερείπια.

«Πάει θα καώ σαν τον
Ίκαρο», σκέφτηκα.

Κάπου εξέπνευσε η δύναμη.

Αρχίσαμε να κάνουμε ύψος.

Πέφταμε – πέφταμε χωρίς παρεκκλίσεις.

Καθέτως κάτω.

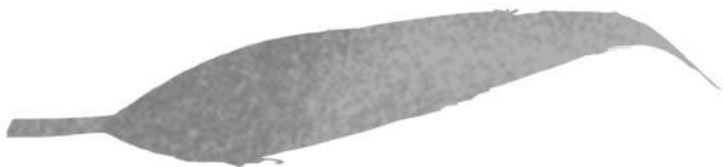
Σε λίγο έφτασα.

Είχα τα χέρια ψηλά
μα πλέον δεν κράταγα
τίποτα.

Ακούμπησα ελαφρά τα πόδια στη γη

και περίμενα το βάρος μου.

ΤΟ ΝΑΝΟΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗ-
ΜΗΤΡΗ ΜΑΓΡΙΠΛΗ «ΙΠΤΑ-
ΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΕΛΕ-
ΓΚΤΟΣ» ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ
ΤΕΤΗΣ ΣΩΛΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜ-
ΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ
ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΥΠΩ-
ΘΗΚΕ ΣΕ ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΣΕ ΔΕΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΤΟΝ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2014